

fra en borgerlig regering ikke bliver brugt til at videregive dette budskab til danskerne, men jeg kan garantere, at Dansk Folkeparti fortsat vil føre en familiepolitik, der ikke bare lægger vægt på politik og økonomiske midler og mål, men i lige så høj grad på værdier og kultur.

Kl. 18.10

Der er en anden alvorlig mangel i familieredegørelsen. Der står en del om forældremyndighed i forbindelse med en skilsmisse og om de vanskeligheder, der er forbundet med denne dybt beklagelige hændelse. En skilsmisse kan i yderste konsekvens være en nødvendighed, men når en skilsmisse har fundet sted, opstår der en ny udfordring, dels for de skilte forældre, dels for de offentlige myndigheder, når der er børn involveret.

Det er beklageligt, at problemstillingerne i forbindelse med skilsmisser og forældremyndighedssager ikke nævnes. Her tænker jeg naturligvis på det faktum, at fædrene er kørt ud på et sidespor med det resultat, at alt for mange børn er afskåret fra deres far og dermed afskåret fra deres biologiske ophav. Så længe en far er i stand til at drage omsorg for sit barn, er det kun rimeligt, at han får lov til det. Det er udmærket, at redegørelsen kommer ind på initiativer, som bliver iværksat i forbindelse med kommunalreformen. Disse initiativer er en forbedring, men jeg tror desværre ikke, at problemet bliver løst bare med dem.

Jeg håber, at ministeren her fra Folketingets talerstol vil give mig ret i, at fædre er kørt ud på et sidespor, og at der er desperat brug for politisk opmærksomhed rettet mod dette alvorlige emne, som jo efterlader mange børn i en situation, hvor de i realiteten er afskåret fra deres far. Det er ikke barnets tarv, der er i centrum, når statsamtet og Familiestyrelsen træffer beslutninger, i hvert fald ikke i alle sager, og det burde indgå i en familieredegørelse, men det gør det ikke. Det er trist, og jeg håber ikke, det er udtryk for, at regeringen ikke anerkender denne alvorlige problemstilling.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak til ordføreren. Vi har et par korte bemærkninger, og den første er fru Line Barfod.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo klar tale, må man sige – et klart moralsk opgør med alle dem, der ikke lever op til nogle bestemte normer.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse er det bedste en kernefamilie. Her skal alle leve på en bestemt måde, de skal oven i købet tale et bestemt sprog og opføre sig på en bestemt måde i hjemmet, og hvis de ikke lever op til det, er der noget galt, og så skal samfundet gribe ind. Det var meget klar tale.

Så kan vi andre jo prøve at diskutere, også ude i samfundet: Er det virkelig det, vi ønsker? Eller vil mange af os faktisk gerne have et samfund, hvor der er frihed – frihed til at være anderledes; frihed til at indrette os på en måde, som vi synes vi selv og vores børn har det godt med, og frihed til at sætte nogle andre værdier i højsædet end lige de værdier, Dansk Folkeparti måtte lægge vægt på, herunder at alle børn f.eks. skal have ret til at få en god opvækst, hvor de er sikret mod den allerværste økonomiske nød?

Jeg vil sådan set gerne bede ordføreren forklare, hvordan det, at Dansk Folkeparti har støttet kontanthjælpsloftet og dermed, at nogle børn virkelig lever i fattigdom i dag, harmonerer med, at ordføreren mener, der skal lægges vægt på, at alle børn skal nyde godt af samfundets goder.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

I Dansk Folkeparti mener vi faktisk, at der skal være frihed til at være anderledes. Men når jeg bl.a. talte om kernefamilien, var det, fordi jeg inderst inde tror, den er det bedste. Så vidt jeg husker, har en artikel i Kristeligt Dagblad refereret til en undersøgelse i Norge, som bl.a. viste, at nogle af de børn, hvis forældre er blevet skilt – det er selvfølgelig ikke alle børn – faktisk oplever alvorlige problemer, når de kommer op i teenageårene.

Jeg tror, at en stabil og tryk familie efter det traditionelle familiemønster er det bedste udgangspunkt for et barns videre færden ude i samfundet; det kan vi forhåbentlig også alle sammen blive enige om. Jeg er godt klar over, at det ikke er noget, man kan eller skal lovgive om, men jeg mener også, at man som politiker må påvirke folk med holdninger, og det er det, jeg forsøger at gøre.

Med hensyn til ret til en god opvækst er det jo netop derfor, vi – som Venstres ordfører også var inde på – så sent som i mandags har afsat 400 mio. kr. til en forbedring af kvaliteten i daginstitutionerne, herunder penge til udsatte børn.